Motion

1982/83:2021

Kurt Ove Johansson och Lars-Erik Lövdén

Översyn av lagen om tillfällig handel

Det finns flera orsaker bakom lagstiftningen om tillfällig handel. Meningen med denna är bl. a. att den skall skydda konsumenterna genom att dels trygga de fasta försäljningsställenas existens, dels skapa trygghet vid köp. Den skall också skydda den fasta handeln mot otillbörlig konkurrens från näringsidkare som genom sin kringfarande handel kan sänka sina kostnader med tillfälliga lokaler och anlitande av billig arbetskraft etc. En tredje grupp som gavs trygghet vid inrättande av lagen var de anställda inom handeln.

Enligt den nu gällande lagstiftningen om tillfällig handel (SFS 1975:985 och SFS 1978:767) får sådan handel bedrivas efter särskilt tillstånd från länsstyrelsen i berört län.

Tillstånd behövs dock inte för tillfällig handel med livsmedel, blommor, tryckta skrifter och arbeten av inhemsk slöjd. Vidare fordras inte heller tillstånd för auktionsförsäljning av lösören och för kringförings- eller utomhushandel om denna ingår som ett underordnat led i en stadigvarande rörelse, där varorna säljs eller tillverkas.

Enligt lagen får tillstånd lämnas för handeln med varor som tillhör kokursbon och för handel som ingår som ett underordnat led i en stadigvarande rörelse där varorna regelbundet framställs. För övrig tillfällig handel gäller, att tillstånd får ges om denna har en väsentlig betydelse ur konsumentsynpunkt eller om särskilda skäl för att handeln skall bedrivas finns.

Trots att det från början var meningen att tillståndsgivningen vid tillfällig handel skulle vara mycket restriktiv så har tillämpningen av lagen efter hand mjukats upp.

Vi finner detta otillfredsställande, speciellt som konkurrenssituationen inom handeln i dag är mycket hård.

Vi menar därför att lagstiftningen och tillämpningen av denna borde ses över så att vi får en striktare tillämpning när det gäller tillståndsgivningen.

I samband med detta vill vi också erinra om att länsstyrelsen som handlägger tillståndsärendena bara remitterar dessa till den berörda lokala konsumentnämnden eller motsvarande lokala organ för att få underlag för bedömningen om handeln verkligen är av väsentlig betydelse ur konsumentsynpunkt samt till polismyndigheterna för att få personupplysningar om näringsidkaren. Vi menar här att remiss- och besvärsregler bör ses över i syfte att tillerkänna även berörda organisationer inom handeln, såsom t. ex. köpmannaföreningar och fackliga organisationer, yttranderätt.

Vidare är det osäkert huruvida lagen om tillfällig handel reglerar den typ av handel där en person för en viss period hyr en lokal för försäljningsändamål. Detta har blivit allt vanligare under senare tid, och det påverkar starkt den fasta handeln. Vi anser i anledning av detta att lagen bör preciseras i detta avseende.

Slutligen vill vi också här fästa uppmärksamheten på att omfattningen av torghandeln har ökat kraftigt under de senaste åren och att vi på grund av detta anser att skyldigheten att lämna information om sådan handel borde regleras hårdare och att reglerna för torghandel borde få en bättre samstämmighet med dem som finns inom andra områden inom den mer tillfälliga handeln.

Vi vill därför föreslå

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen angående översyn av lagen om tillfällig handel.

Stockholm den 25 januari 1983

KURT OVE JOHANSSON (s) LARS-ERIK LÖVDÉN (s)